

ÎNCHEIERE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldasig” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 26 noiembrie 2013, SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 și SRL „Rom-Prim” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 iulie 2012, SA „Moldasig” a încheiat cu BS „Leasing Grup” SA contractul de asigurare nr. ACA/12-1451, prin care a asigurat autoturismul de model „Hyundai Elantra” cu n/î C OZ 113 conform condițiilor speciale de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Auto-Casco.

Sușține că la 30 decembrie 2012, Romanenco Andrei a parcat automobilul menționat în curtea blocului locativ din str. Grenoble nr. 128/1, mun. Chișinău și ulterior în jurul orelor 16.00 ieșind afară a depistat că automobilul este deteriorat de cioburi de gheață (țurțuri), ce au căzut de pe acoperișul blocului de domiciliu.

Menționează că la 11 martie 2013, prin dispoziția de plată SA „Moldasig” a achitat asiguratului Romancenco Andrei suma în mărime de 14 179,45 lei pentru reparația automobilului.

Indică că conform scrisorii din 14 iunie 2013, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 a informat că responsabil pentru deservirea clădirii de pe str. Grenoble nr. 128/1, precum și teritoriul adiacent este SRL „Rom-Prim”, compania care a construit clădirea.

Consideră că responsabil pentru repararea prejudiciului material este atât Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121, cât și SRL „Rom-Prim”.

Își întemeiază cererea în baza dispozițiilor art. 572, art. 1415, art. 1329 din Codul civil.

Solicită reclamantul încasarea de la Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 și SRL „Rom-Prim” în mod solidar suma de 14179,45 lei ce constituie prejudiciul material și a cheltuielilor de judecată în mărime de 425,38 lei suportat de SA „Moldasig”.

La 19 februarie 2015, SA „Moldasig” a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea de la Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 a sumei de 14179,45 lei ce constituie prejudiciul material și a cheltuielilor de judecată în mărime de 425,38 lei suportat de SA „Moldasig”.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 01 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către SA „Moldasig” și menținută hotărîrea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 117 alin. (1), art. 118 alin. (1) CPC, care reglementează aspecte ce țin de probele și obligația probațiunii, care indică că probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii. Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cu referire la norma citată și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, SA „Moldasig” nu a prezentat careva probe, ce ar permite înaintarea acțiunii de regres față de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121, considerînd că prima instanță temeinic a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea ca neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu. Or, SA „Moldasig” nu a prezentat careva probe concludente și pertinente ce ar demonstra direct asupra vinovăției Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121.

La 21 iunie 2016, SA „Moldasig” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu interpretarea eronată a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspunderea civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 și prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2013, obligatorii pentru instanțele ierarhic inferior, astfel fiind încălcate prevederile art. 400 CPC.

Menționează că instanța de apel nu a examinat multiaspectual cauza și a dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt și de drept, fapt care îngreșește dreptul la recuperarea prejudicial material.

În susținerea acestei poziții, a indicat că la 27 iulie 2012, SA „Moldasig” a încheiat cu BS „Leasing Grup” SA contractul de asigurare nr. ACA/12-1451, prin care a asigurat autoturismul de model „Hyundai Elantra” cu n/î C OZ 113 conform condițiilor speciale de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Auto-Casco.

La fel, indică că la 30 decembrie 2012, Romanenco Andrei a parcat automobilul menționat în curtea blocului locativ din str. Grenoble nr. 128/1, mun. Chișinău și ulterior în jurul orelor 16.00 ieșind afară a depistat că automobilul este deteriorat de cioburi de gheață (țurțuri), ce au căzut de pe acoperișul blocului de domiciliu.

Menționează că la 11 martie 2013, prin dispoziția de plată SA „Moldasig” a achitat asiguratului Romancenco Andrei suma în mărime de 14 179,45 lei pentru reparația autoturismului de marca „Hyundai Elantra” cu n/î C OZ 113.

În acest context, afirmă că agentul constatator a stabilit cu certitudine că cazul asigurat într-adevăr a avut loc și a deschis un dosar contravențional, însă prima instanță și instanța de apel au menționat că recurentul nu a prezentat probe care ar confirma că cazul asigurat a avut loc, or la materialele dosarului sunt anexate probele ce confirmă faptul dat, fiind prezentat materialul administrativ prin care se confirmă circumstanțele produse.

Cu referire la prevederile art. 1329, art. 1413, art. 1415 alin. (1) din Codul civil, consideră că SA „Moldasig” este în drept să solicite încasarea despăgubirii de asigurare de la Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121, întrucât Primăria mun. Chișinău a confirmat cine este responsabil de gestiunea casei amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Grenoble, 128/1.

La 15 august 2016, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121 a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitata respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Menționează că în încheierea CP sect. Centru nr. 15594 din 31 decembrie 2012 este indicat că de pe acoperiș ar fi căzut zăpadă, dar nu gheață, considerînd că constatarea colaboratorilor de poliție a avut loc în lipsa martorilor și conducerii Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121, care urmează a fi catalogată drept critică, fiind vorba doar despre deteriorarea unui singur automobil a cărui incident putea să se producă oriunde, nefiind prezentată nici o poză cu acoperișul sau streșina de unde ar fi căzut zăpada pe automobilul dat.

Consideră că, doar cererea lui Romanenco Andrei privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, prin care ultimul indică circumstanțele deteriorării automobilului, nu poate servi drept temei pentru repararea prejudiciului de la Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121, care nici nu a fost invitată și prezentă la cercetarea cazului și efectuarea evaluării, or toate acțiunile au fost efectuate în lipsa Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/121.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 23 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului SA „Moldasig” la 05 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1406 (f. d. 114), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iunie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldasig”, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldasig”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către SA „Moldasig” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldasig” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță